

Xcongress Udine 11 noiembrie 2018

Intervenție telefonică *Corrado Malanga* – răspunsuri la întrebări.

"Lucrul pe care îl doreau extraterestrii era un grup de tensori și vectori, asta pentru a ne exprima în termeni fizici, pe care noi l-am numit Suflet sau Parte Sufletească. Partea Sufletească pe care o are ființa umană, și pe care extraterestrii nu o au, este ceva care, neavând informații pe axa timpului, se poate clasifica ca fiind imortală. Deci, extraterestrii doreau ceva ce noi aveam, dar ei nu aveau - imortalitatea. Și de aici a apărut întrebarea: De ce noi, care suntem imortali, murim? Iată că de aici a început studiul Conștiinței. Adică, Conștiința este ceva mai important decât Partea Sufletească și este ceva constituit din trei părți. Una este Partea Sufletească, alta este cea Mentală și cealaltă cea Spirituală, cu trei Conștiințe diferite. Trei lucruri vii în interiorul nostru. Și, în acel context, ceea ce Biserica Catolică ar numi Tabernacolul Sfintei Treimi, Sfânta Trinitate nu era altceva decât un Suflet, o Minte și un Spirit. În hipnoza regresivă, aceste trei lucruri ieșeau la iveală. Am examinat 3500 de persoane și toți răspundeau în același fel. Și atunci întrebarea era: De ce noi, care avem informația imortalității în realitate suntem muritori? Doar prin înțelegerea Conștiinței noastre am fi putut răspunde la această întrebare. Și răspunsul a fost următorul: Conștiința, fiind eternă, deci, un concept superior imortalității, are nevoie să se experimenteze pe sine. Singurul lucru pe care Conștiința nu-l poate experimenta este diviziunea, dualitatea, separația. Pentru a face asta, Conștiința se separă în trei părți, un Suflet, o Minte, un Spirit, introduce aceste trei părți într-un recipient, numit corp uman, pentru a face experiența vieții și a morții. La final, concluzia finală este aceea că doar prin intermediul experienței unei nașteri, a unei vieți și a unei morți, Conștiința va ști că moartea nu există. "

„Apoi, următorul conceptul fundamental de înțeles era: Dar noi aici cine suntem? Suntem Suflet, Minte, Spirit sau Conștiință? Și răspunsul a fost: Noi suntem creatorii universului. Creatori cu totul inconștienți de acest lucru, care, printr-un act, pe care am putea să-l numim magic, dar pe care în realitate noi, fiind creatori, l-am vrut. Prin intermediul acestui act am creat și creăm în orice moment realitatea virtuală care ne înconjoară. Noi suntem creatorii a tot. Nu ne amintim asta, dar tocmai prin acest act care nu este înțeles foarte bine, putem

crea o experiență care să se numească exact așa. În această experiență vom înțelege tot ceea ce este dual. Vom înțelege că dualitatea nu există, dar pe care ne-am creat-o tocmai pentru a spune la final ca am înțeles totul despre dualitate și noi suntem contrariul, adică unicitatea. E ca și când am spune că Conștiința, care este un lucru unic, are nevoie să se împartă în două, pentru a privi ca în oglindă cealaltă parte a sa. Acesta era conceptul fundamental.”

„Și, prin intermediul acestui concept fundamental, ne aflăm aici, încercând să înfruntăm toate problemele din viața noastră, știind în acest punct că noi am creat tot. Și, bineînțeles, asta prevede un lucru fundamental. 1 – Noi fiind creatorii universului, nu există alt Dumnezeu în exteriorul nostru. 2 - Singuri ne-am creat o ipotetică experiență extraterestră, prin care să înțelegem, în mod inconștient, că noi suntem și Suflet, și Minte și Spirit. Cumva, extraterestrul ne oglindește și ne face să înțelegem ceea ce noi nu am înțeles despre noi. Extraterestrul vrea partea noastră Sufletească pentru că refuză să moară. În noi am făcut experiența de a veni aici și am decis să facem experiența morții, pentru că doar prin acea experiență putem înțelege că suntem imortali. Extraterestrul nu știe să facă acest lucru. Deci, ne utilizează. Cam asta este, în câteva cuvinte, rezultatul cercetării noastre. „

„Acesta este unul dintre cele mai dificile lucruri de înțeles și are aceeași dificultate pe care o ai în fizica cuantică în a înțelege ce diferență există între undă și particulă. Noi suntem atât o parte din întreg, cât și întregul. Amintesc pe scurt, că universul este, conform regulilor fizicii moderne, o hologramă. Și amintesc că în interiorul hologramei, fiecare bucățică din hologramă conține toate informațiile întregii holograme. Deci, fiecare dintre noi este o bucățică din hologramă. Fiecare dintre noi are în interiorul său întregul univers. Însă, având în vedere că trebuie să trăiască într-un context dual, separativ, pentru a face experiența dualității, nu are conștientizare și, deci, crede că fiecare este altceva. Că fiecare este și are viziunea unui univers complet diferit. În realitate, gândul nostru și acțiunea noastră, creează un univers virtual aparent diferit. Eu creez universul meu, tu crezi universul tău. Dar asta se întâmplă doar la nivel de virtualitate. Adică doar până în momentul în care am înțeles că dualitatea nu există. Având în vedere că noi suntem creatorii universului nostru, creăm un univers dual deoarece credem că trebuie să fie creat așa. În momentul în care conștiința noastră se mărește, devine capabilă să înțeleagă că dualitatea este falsă, că nu există, că nu există cei buni și cei răi, nu există ceva închis și ceva deschis, nu există golul și plinul, în acel moment, tu, care ești creatorul

universului, vei începe să-ți crezi universul tău virtual nondual. Și, deci, nu-l vei mai vedea dual. Deci, a face o diferență între dualitate și unicitate are un sens doar până în momentul în care ai înțeles tot. În momentul în care ai înțeles tot, nu mai există nicio diferență. ,,

"Ah! Pai atunci sunt două întrebări. Pineala și dualitate în interiorul...Pe scurt, în tentativa de a găsi surse alternative de energie, fizica modernă a subliniat o teorie care se numește punctul de energie zero (zero point energy), unde, tocmai pentru că dualitatea nu există, plinul și golul sunt același lucru. Așadar, un punct al universului unde nu există nimic. Nu este nimic pentru există nimic sau nu este nimic pentru că există toată materia și toată antimateria, care se anihilează una pe alta, iar eu la final nu vă nimic? Ceea ce spune fizica modernă este faptul că în acel punct de univers nu este adevărat că nu există nimic. Nimicul este doar suma a tot. Se înțelege că totul și nimic sunt în esență același lucru. (pauza...)Asta ce înseamnă? Înseamnă că totul și nimic sunt același lucru. Deci, din acest punct de vedere, să crezi niște puncte în universul nostru virtual, unde există o energie zero, adică unde energia pozitivă și cea negativă se anulează una pe alta, ar însemna ca apoi să reușești să pescuiești apoi, într-un mod cumva tehnologic, din acest punct la cost zero. Cam despre asta este vorba. Prin urmare, întrebarea succesivă este alta. Eu pot crea, printr-un aparat un punct de energie zero, să zicem la Milano. Cu un aparat identic pot crea un punct de energie zero la Roma. Dacă pun un bob de sare în primul punct de energie zero, acesta, cumva, din punct de vedere al fizicii cuantice, va fi jumătate la Roma și jumătate la Milano ca ecuație de undă. Deci, dacă sting unul dintre cele două aparate, bob –ul va apărea complet în cealaltă parte. Acesta ar fi un exemplu pentru a produce teleportarea materiei dintr-un punct în altul. Dar lucrul interesant ar fi: Atunci câte puncte de energie zero pot face? Câte există? Se descoperă că două puncte de energie zero sunt identice sau asemănătoare? Sunt identice. Și câte puncte identice există în univers? Există doar unul. Nu există două. Chiar dacă mie în realitatea virtuală îmi apar două. Asta ce înseamnă? Că în univers există un singur punct de energie zero. Deci, dacă eu reușesc să găsesc, să fac în capul meu un punct de energie zero, iar altul tinde să facă același lucru în creierul său, amândoi am fi conectați la același punct cu energie zero. Pentru că în univers există un singur punct cu energie zero. Tot universul rezultă că este pentru fizica cuantică modernă un singur punct de energie zero. Deci, dacă eu reușesc să construiesc un punct de energie zero, de exemplu în capul meu, reușesc să văd ceea ce vede altă persoană la milioane de km depărtare, pentru că amândoi am accesa același punct unic din creier și din

univers. Acesta este doar un exemplu, pentru a înțelege că mințile noastre sunt toate conectate între ele în mod inconștient. Deci, există în multiplicitatea noastră de viziune o viziune unitară. Dacă nu, care este diferența? Diferența este că, dacă noi suntem conștienți de asta, conștientizarea noastră ne va arăta un univers complet unificat. Dacă nu suntem conștienți, credem că suntem 7 miliarde de persoane, toate complet separate unele de altele. Deci, studiul punctului de energie zero ne ajută să înțelegem, încă o dată, că dualitatea nu există. Cum să obținem un punct de energie zero în creierul nostru? Deci, există niște lucrări științifice de neurofiziologie, care prezintă experimente făcute cu privire la transmiterea de informații prin intermediul unui creier care transmite aceste informații, care ajung la alt creier. Asta prevede, în linie teoretică, că se poate crea un punct de energie zero în interiorul creierului, pentru că creierul nostru este o bucată de carne, dar în esență are trei componente, care sunt glanda pineală, glanda pituitară și carotida. Una percepe câmpul magnetic, alta câmpul gravitațional și cealaltă câmpul electric, singurele trei lucruri care există în univers. Dacă aceste trei lucruri, dacă cumva, chiar și în mod chimic, reușesc să se conecteze împreună, iată că se poate crea acel punct de energie zero, pe care noi am reușit să-l creăm printr-o mașinărie. Să construiești o mașină care să ne conducă la construirea unui punct de energie zero este important pentru că în momentul în care noi am creat mașina, ne dăm seama că nu mai aveam nevoie de mașină. Dar pentru a ne da seama de acest lucru, trebuie să creăm o mașină. Iată cum funcționează. "

"Sunt două aspecte fundamentale. Primul este cel al punctului de energie zero, care prevede că există energia negativă. Energia negativă reiese din toate formulele fizicii, însă fizica nu vrea să țină cont de asta. Asta prevede că dacă energia negativă există, există și antientropia, adică sintropia. Deci, ceea ce se vede în realitate nu ar fi faptul că cel de-al doilea principiu al termodinamicii nu este respectat, ci se vede că există o antientropie, adică o antienergie, care ne face să credem asta. Cu alte cuvinte, dacă universul este simetric și este împărțit în două părți, într-o parte, a noastră, cel de-al doilea principiu al termodinamicii are un anumit tip de validitate, adică entropia crește mereu. În cealaltă parte a universului, entropia scade mereu. În realitate, suma entropiei universului rămâne mereu constantă. Prin urmare, cine nu crede în energia negativă și apoi se trezește în fața unor procese sintropice, nu știe ce să zică și atunci ar putea spune că mașina lui Keshe nu funcționează și merge împotriva celui de-al doilea principiu al termodinamicii. Dar în realitate nu merge împotriva celui de-al doilea principiu al termodinamicii. Acesta este primul aspect al observației.

Există un al doilea aspect, care pentru voi ar putea fi un moment șocant, și care face parte din experiența pe care am avut-o eu studiindu-l pe Keshe, mașina lui Pelizza. Pentru cine nu știe, este acel personaj care este legat de figura lui Majorana – și el cu un proiect de cercetare asemănător cu cel al lui Keshe, și alți subiecți care fac cercetări asupra acestor modele de punct de energie zero. Am descoperit că aceste personaje ar avea discuții interioare cu un extraterestru care le spune cum să facă anumite lucruri. Și când cineva studiază în profunzime aceste personaje, descoperă că în realitate, mașinile pe care vor să le construiască, sunt unele de care extraterestru are nevoie, pentru că în realitate extraterestru, care în acest context este un extraterestru care vine din cealaltă parte a universului, vor să ne determine pe noi să construim o mașinărie pentru a reuși să vină aici. Extraterestru care e făcut din antimaterie, de antimasă, antienergie, de antitot, nu poate lucra cu masa. Noi suntem constructorii unei mașinării de care el are nevoie. El nu poate construi. "

"Extraterestru...Deci, sunt multe tipuri de extraterestri. Este extraterestru care este din acest univers și este extraterestru care este din celălalt univers. În acest context vorbim despre extraterestru care este din celălalt univers, cel legat de universul din antimaterie. Din discursurile pe care le făceam despre hipnozele regresive, cu mulți ani în urmă, reieșea că universul lor, după cum spuneau ei, se închide și ei trebuie să vină aici pentru a supraviețui. Dincolo de ceea ce vrea să însemne asta la nivel de fizică, acesta era discursul care reieșea din hipnoze. Și noi ce regăsim? Subiecți care vorbesc în capul lor cu extraterestrii care le apar în cameră și le dau indicații cum să construiască o mașină, prefăcându-se că această mașină este necesară pentru a salva umanitatea și care, în realitate, este o mașină care transformă materia în antimaterie și viceversa. Deci, îi transformă pe ei în antiei, permițându-le să vină aici. Și mi se pare că nu ar trebui să facă asta. Însă, este evident că singurul lucru care ne poate ajuta să înțelegem este conștientizarea. Dacă noi suntem conștienți de acest lucru, și Keshe nu e conștient, Pelizza nu e conștient, atunci putem lucra noi asupra punctului de energie zero și nu să ne spună nouă ceva ce să facem, pentru că ceea ce facem noi, convine altcuiva. Iată! Să facem punctul de energie zero, dar dacă dăm un șut în cur extraterestrilor eu sunt mulțumit. "

"Etapile conștientizării sunt trei, prima, a doua și a treia. Prima - subiectul nu știe nimic, nu înțelege nimic și este fericit în ignoranța sa. La un moment dat – etapa numărul doi – își pune o întrebare, și începe să se simtă rău, pentru că caută un răspuns. Atâta timp cât nu găsește răspunsul se va simți rău. Deci,

situația sa se înrăutățește, pentru că înainte se simțea bine, dar era prost. Apoi începe să-și pună întrebări, înțelege că există niște întrebări la care există niște răspunsuri și se simte mai rău. Subiectul și-a dat un răspuns și este fericit. Ce diferență există între primul și al treilea punct? Se pare că niciuna, pentru că sunt fericit la punctul nr. 1 și sunt fericit la punctul nr. 3. La nr. 1 era fericit dar prost, la nr. 3 sunt fericit dar conștient. În acest parcurs entropia a crescut mereu, pentru că entropia nu scade niciodată. Entropia este legată de ordine și dezordine, iar noi mergem mereu spre ordine, spre un univers complet ordonat, simetric, cu energie joasă. Asta înseamnă entropie. Și ceea ce se întâmplă la mijlocul parcursului este faptul că privim înapoi și spunem că eram mai fericiți când nu știam nimic. Și este adevărat. Eram mai fericiți, dar eram mai proști. Și mulți aleg să rămână proști și aceasta este alegerea pe care o fac 85% dintre ființele umane de pe această planetă, continuând să meargă să voteze, în ciuda faptului că eu le spun că nu folosește la nimic. "

"Răspunsul prevede o întrebare incompletă. De ce? Pentru că, faptul că există găurile negre este clar, însă fizica modernă are diferite ipoteze de muncă în ceea ce privește găurile negre și acelea puțin mai moderne sunt cele pe care le făcea Hopkins cu câteva luni înainte să moară. Și Hopkins spunea că găurile negre, la fel cum spunea și Penrose și alții, sunt stele de neutroni, adică o chestie care nu are sarcină, care nu este nici pozitivă, nici negativă, dar care este extrem de grea. Toți acești neutroni, puși într-un loc cu densitate foarte mare, adică foarte mic, la nivel de gravitație sunt practic unul peste altul, adică foarte mulți electroni ocupă foarte puțin spațiu, curbând, conform teoriei lui Einstein, spațio-timpul și alterându-l. Deci, a curba spațio-timpul ar însemna că nici lumina nu mai merge direct, ci este absorbită, adică atrasă de gravitație. Un alt aspect fundamental, care însă ne face să înțelegem că nu s-a înțeles foarte bine ce sunt găurile negre, o pune în relație Hopkins, când vorbește despre entropia găurii negre. Voi știți că entropia este informația. Informația, pentru cel de-al doilea principiu al termodinamicii nu se poate pierde. S-ar putea spune că entropia universului este mereu aceeași și doar diferența de entropie dintre un moment și altul ar putea da impresia că se schimbă. Dar entropia universului este mereu aceeași. Deci, informația este mereu aceeași. Nu putem pierde informație. Prin urmare, când un foton, cu informația sa, cade într-o gaură neagră, se pierde. Și atunci s-ar pierde entropia sa și informația sa. Asta nu este posibil. Și atunci ceva nu s-a înțeles în legătură cu gaura neagră. Ce spunea Hopkins? Hopkins, în esență, spune că nu e așa, pentru că găurile negre evaporă. Ca să vezi! Adică, găurile negre, pe termen lung, fiind niște surse cu gravitație foarte grea, într-un

univers în care sunt create încontinuu particule și antiparticule, (vezi punctul de energie zero de dinainte), particule și antiparticule care se creează și anihilează, se creează și anihilează. Deci, cineva nu le poate vedea, dar în momentul în care s-au creat aceste particule și antiparticule, antiparticulele se aruncă în gaura neagră și se anihilează, materia și antimateria se anihilează, dar ceea ce rămâne este partea pozitivă, adică particula, pe care noi o vedem ieșind din gaura neagră. Deci, cu alte cuvinte, gaura neagră, în timp, s-ar consuma, și ar elimina în exterior materie, aceeași materie care, deci, ar avea informația a tot ceea ce este aruncat în interior. Cu alte cuvinte, informația nu s-ar pierde. Asta spune fizica modernă. În eu cred că în realitate gaura neagră este altceva, însă nu se înțelege ce este, pentru faptul că are capacitatea să absoarbă și informațiile. În realitate, este prea puțin dispusă să arunce în afară niște semnale. Și atunci, semnalele pe care le aruncă în afară, pe care le-ar arunca în afară în opinia lui Hopkins, evaporarea găurii negre, sunt foarte greu de măsurat. Apoi Hopkins și-a retras un pic teoria, spunând „Poate că nu este adevărat. Găurile negre nu evaporă.” Deci, încă lucrează la asta. Ipoteza mea de muncă este legată doar de faptul că, având în vedere că există fotonii și antifotonii, găurile negre probabil că ar fi sursă de antifotoni (să punem asta între ghilimele), pe care noi nu reușim să-i vedem, pentru că antifotonul este ceva care poate fi vizibil cu foarte mare dificultate, antifotoni care sunt un pic blocați în forma lor, și nu vreau să intru în detalii fizice, pentru că aici nu ar avea sens, și care nouă ne apar ca găuri în toată regula, care nu emit lucruri, ci care absorb energie. Locuri în care entropia și anti entropia „se luptă puternic una cu alta”. Cum să rezolvăm această problemă? Cred că problema este mult mai simplă decât ne gândim noi. Noi avem niște limitări în a înțelege cum este făcut universul, însă, având în vedere că noi suntem creatorii universului, este ca și când ne-am autoimpus aceste limitări. Limitările sunt legate de conștientizarea pe care o avem în legătură cu ceea ce am creat. În momentul în care conștientizarea noastră va fi totală, în acel moment vom înțelege. Și unde este eroarea pe care o facem acum? Eroarea pe care o facem acum stă în principiul incertitudinii al lui Heisenberg. Heisenberg! Premiul Nobel pentru fizică. El spune „Nu reușim să înțelegem lucrurile total, pentru că există o limitare peste care nu putem trece.” În realitate, dacă conștiința există și dacă noi suntem creatorii universului, nu există nicio barieră. Bariera este legată doar de faptul că conștientizarea noastră este limitată. Limitată în acest moment. Dar în timp ce mergem înainte, având în vedere că entropia universului crește mereu, conștientizarea noastră va crește mereu. Și atunci, va exista un moment în care principiul incertitudinii nu va mai fi valabil.

Ce conține principiul incertitudinii, pe care noi nu-l înțelegem? Principiul incertitudinii prevede că incertitudinea în legătură cu a înțelege lucrurile, este legată de cantitatea care este exact cea a antifotonului. Adică, în momentul în care noi credem că există doar fotonii, va exista o incertitudine și vor exista găurile negre. În momentul în care eu înțeleg că există și antifotonii de luat în considerare, iată că creierul nostru va înțelege perfect ce sunt găurile negre. Este clar că nu eu trebuie să spun eu ce este o gaură neagră, ci să-i lăsăm pe fizicieni, așteptând ca aceștia să devină conștienți de prezența antifotonilor. "

"Da. Întrebarea, dacă mi se permite, este pusă rău, pentru că este pusă cu o optică cu totul duală, care este următoarea : Noi suntem închiși într-un univers, iar conștientizarea de a înțelege asta ne va face să găsim o ușă pentru a ieși din el. În interior și în exterior sunt două concepte duale. Nu există „În afară” și noi nu trebuie să ieșim de nicăieri. "

"Asta prevede că noi nu trebuie să presupunem ideea că ar trebui să ieșim din acest univers. Pentru că acest univers, în realitate, se mișcă în alt mod. Conform legilor fizicii, se extinde. În realitate, dacă universul este o hologramă, holograma nu se extinde deloc. Holograma este nemișcată, fixă. Ceea ce se extinde și ne face să credem că universul s-ar extinde este cunoașterea noastră cu privire la acesta, adică este conștientizarea modului în care este făcut universul. În acel moment, suntem ca niște actori pe o scenă și suntem iluminați de un reflector. Și nu vedem nimic, pentru că este totul negru, în afară de lumina reflectorului. Cu cât înțelegem mai mult lucrurile, lumina reflectorului se mărește, se mărește tot mai mult și noi vedem tot mai departe. Lumina reflectorului este reprezentarea conștientizării noastre. teatrul este un teatru foarte mare, infinit, mi-aș permite să spun, și cu cât înțelegem cum este făcut, iată că reușim să vedem mai departe. Deci, nu se poate ieși dintr-un univers infinit. Se poate înțelege doar că acesta este infinit. Și în acel moment e ca și când ai fi avut cheile ca să ieși din el, pentru că înțelegi că nu există nicio cheie, nicio ușă și niciun afară. Și atunci, a accepta în propria unicitate că este greșit să gândești că trebuie să ieși, dar e mai corect să gândești că trebuie să înțelegi cum este făcut interiorul, iată că paradigma acestei probleme este complet răsturnată. Este adevărat că nouă ne vine greu să înțelegem acest lucru. Există modele de fizică cuantică care îți permit să înțelegi asta. Unul dintre aceste modele este acela al particulei și al cutiei, dar nu vreau să intru în asta în acest moment, însă se relansează a doua parte a întrebării. Cum faci să înțelegi bine acest lucru? Eu pot să vă dau un sfat. Deci, pentru cine nu este capabil (adică pentru noi toți, mă

pun și eu în mijloc) să facă acest tip de raționamente și pentru cine nu poate să înțeleagă aceste lucruri cu ușurință, eu spun să facem două tipuri de raționamente. Primul, ca și când am fi fost obișnuiți să trăim într-o lume duală. Deci, există linia timpului, există prezentul, trecutul și viitorul. Alții – ca și când noi am fi ieșit în mod ipotetic din univers și am vedea universul ca pe ceva unic, adică unde nu există spațiul și timpul. Înfruntăm această problemă într-un mod, înfruntăm această problemă în alt mod, și facem suma celor două soluții. Vom descoperi că sunt două moduri de a privi aceeași soluție. De exemplu, este adevărat că noi credem că există trecutul, prezentul și viitorul. Însă putem să spunem că anticii credeau că principiul de cauză – efect există. Eu am studiat de tânăr chimie, și acum, adică în viitor, am luat licența în chimie. Deci, acțiunea, adică cauza, se află în trecut „M-am înscris la chimie.” În prezent este efectul. „M-am licențiat în chimie.” Bine, dar asta e adevărat doar dacă există entropia. Dar, așa cum am văzut în întrebarea precedentă, că există și antientropia, ar trebuie să spunem că cauza este atât în trecut, cât și în viitor, pe când efectul este în prezent. Adică, eu sunt ceea ce sunt, nu doar pentru că mi-am petrecut viața făcând cel lucru, ci și pentru că deja știu ce se va întâmpla în viitor. Acesta este un concept fundamental de entropie tratată la nivel cuantic în lucrări științifice publicate. Nu eu spun asta în acest moment. Doar citez din lucrările oamenilor de știință. Și atunci, acest lucru ce prevede? Că timpul este o ecuație de undă cuantică, sau, și mai bine, suma a două ecuații de undă – una care descrie trecutul, una care descrie viitorul, dar care se suprapun într-un singur punct. Singura soluție este în prezent. Nu există trecutul, decât ca și ecuație matematică, nu există viitorul, decât ca și ecuație matematică, dar există prezentul, care este soluția suprapunerii a două stări cuantice. Așadar, linia spațio-temporală, în realitate, ne face să înțelegem că toate evenimentele se petrec într-un singur moment. Și acest moment unic este un prezent etern. Creierul nostru este un cititor de holograme și citește universul exterior, care este o hologramă, așa spun Pribram și Kosslyn, niște neurofiziologi. Asta susțin și fizicienii cuantici moderni. Universul este o hologramă. Și în hologramă nu există nici spațiul, nici timpul, nici energia. Totul se petrece într-un singur punct de energie zero. Și iar ne reîntoarcem la o structură fizică dezbatută în întrebările precedente. Noi credem că există trecutul, dar când ne amintim trecutul, în realitate, aducem prezentul nostru în ceea ce este trecutul. Adică aducem, citim, dacă vreți, ca și când am fi niște cititoare de CD-uri, în ceea ce este trecutul nostru, care corespunde cu prezentul nostru. În realitate, trecutul nostru se schimbă clipă de clipă, în funcție de conștientizarea pe care o avem în prezentul

nostru. De exemplu, pe la 15 ani aveam o iubită. Acum, dacă încerc să mi-o amintesc, nu mi-o mai amintesc. Ce înseamnă faptul că nu mi-o mai amintesc? Înseamnă că aceasta nu va mai interacționa cu mine niciodată cu prezentul meu și nici cu viitorul meu. aceasta, în realitate, nu a existat niciodată. Pentru că nu a existat niciodată, nu poate să aparțină de o amintire. Pentru că amintirea nu este ceva trecut, ci este ceva ce se modifică cu conștiința prezentului meu. "

"Da. Iată! Interesant acest lucru. Deci, eu cred că înțeleg ce înseamnă...boomul Lunii ??? ... Într-o conferință precedentă făcută la Livorno, am luat în considerare anumite date luate de la seismografele de la NASA, care spun că activitatea lunară de tip seismologic era de trei tipuri. Primul tip era Moon Quake, adică nu cutremur, ci o mișcare lunară înregistrată de seismografele de la Nasa, care se datora activității astronauților pe suprafața Lunii. Aceștia mergeau și puneau anumite lucruri, sateliții cădeau pe lună, etc. , iar acest lucru producea trepidații pe Lună. Era și un al doilea tip de Moon Quake, care se datora meteoriților care cădeau pe Lună, și acest tip de mișcare fiind înregistrată. Apoi mai era și un al treilea semnal misterios, care apărea la fiecare 28 de zile, ca o lovitură de ciocan, fiind înregistrat de aceste aparate, despre care nimeni nu știe nimic. Iar acolo, luam în considerare faptul că este ceva ciudat în spatele acestor semnalări. În primul rând, nu am fost niciodată pe Lună cu misiunile Apollo, adică cu ființe umane. Așa că, nu se înțelege cum au putut aceste seismografe să înregistreze ceva. În al doilea rând, seismografele, în umila mea opinie, s-ar fi stricat toate în timpul aterizării modulelor lunare, pentru că seismograful este ceva extrem de sensibil, iar modulul lunar, care ar fi picat pe sol de la o înălțime de 2 m, ar fi distrus senzorul seismografului, care este foarte sensibil, ceea ce creează o legătură și cu cercetările făcute de o importantă universitate germană, care, cu doi în urmă, a construit un seismograf capabil să reziste și la acest tip de impact, afirmând foarte clar că, atunci când americanii se vor reîntoarce pe Lună, le vom da acest nou seismograf al nostru, astfel încât să poată face măsurători. Și atunci, măsurătorile pe care le-au făcut până acum de unde veneau? Printre rânduri, se citește un lucru important, care poate că i-a scăpat cuiva. Eu am spus că americanii nu au fost niciodată pe Lună cu misiunea Apollo, dar nu am spus că nu au fost niciodată. Și asta deschide un scenariu complet diferit. Deci, este clar că datele care ar proveni de la seismografele despre care cineva crede că au fost puse pe Lună de misiunile Apollo, provin de pe Lună, dar nu pentru că au fost puse acolo de misiunile Apollo. Acest lucru ar avea un sens adevărat, științific. Așadar, ce este lovitura care se aude la fiecare 28 de zile? Nu știm. Însă, conform unei reviste științifice

foarte importante, amintesc că Luna, în interior, pentru niște oameni de știință ruși, este goală, este artificială, este ceva ce a fost pus acolo. Și a fost pusă acolo, în opinia mea, pentru a influența ciclurile biologice de pe Terra. Anticii au știu mereu asta, ca trebuie să se planteze semințele sau o plantă într-o anumită fază a Lunii. Se vede foarte clar din graficele ale unor emisii sonore, care sunt între 7 și 8 hz și care sunt identificate ca fiind vibrația lui Schumann, că această vibrație nu depinde de Terra, ci depinde de ciclurile lunare. Se vede foarte clar din grafice. Deci, vreau să spun că este evident că acești 7-8 hz interacționează cu cele care sunt undele cerebrale alpha, beta, tetha, gamma și delta, și, deci, schimbă capacitatea noastră de a înțelege, de a pricepe lucrurile. Este evident că nu întâmplător ciclul lunar de 28 de zile are de-a face cu ciclul menstrual al femeii. Nu întâmplător, ciclul de 28 de zile are de-a face cu ciclul părții sufletești, pentru că, în esență, există diferite cicluri de acest tip, care au fost calculate de mine în lucrările precedente. Se vede că bioritmul este legat de frecvențe care au legătură cu partea sufletească, mentală și spirituală, în mod foarte exact. În mod clar, să pui ceva (ca să vezi!) care influențează ciclul părții sufletești, care este exact cea de care este interesat extraterestrul, este extrem de suspect. În mod evident, doamna își pune o întrebare, iar această întrebare mă face să înțeleg alt lucru, și anume, faptul că tu îți pui o întrebare doar când ești conștient că există o problemă. Asta înseamnă că ne dăm seama că există acea problemă. Și dacă îți pui această întrebare, deja ai parcurs jumătate din drum, pentru că ne dăm seama că cineva manipulează capacitatea noastră de a înțelege și de a citi holograma care se află în jurul nostru. Peste puțin timp, va exista și un răspuns adevărat, pe care fiecare îl are în interiorul său. Pentru că a pune această întrebare, mă face să suspectez că doamna deja are un răspuns în interiorul său, care este la fel ca al meu."

"Pe scurt, Conștiința este făcută dintr-o parte sufletească, una mentală și una spirituală, unite într-un singur lucru. Unele ființe nu se folosesc de partea sufletească, pentru că aceasta a refuzat sau i s-a interzis să coboare la nivelul nostru energetic pentru a face experiența dualității. Este ca și când ai avea o parcare cu locuri de parcare, dar în care sunt parcate doar 20% dintre mașini. Celelalte 80% dintre locurile de parcare sunt goale. Asta nu înseamnă că 80% nu are mașină, ci mașina a lăsat-o acasă. Prin urmare, partea sufletească a rămas sus. Aceasta poate coborî, dacă este chemată, de exemplu prin Triade Color Test, putând astfel să fie convinsă să facă experiența realității duale. Mă opresc aici. "

"Da. Perfect! Noi suntem dincolo de Buddha. Dincolo de Siddhartha. Ce înseamnă asta? Siddhartha înțelege tot, se așează sub un arbore și nu mai face nimic. Iată! Noi suntem dincolo. După ce am înțeles asta, am înțeles și că dacă nu facem nimic, cu siguranță lucrurile vor merge înainte în același mod, dar va dura milioane de ani într-un univers dual, unde există timpul. De ce să nu facem imediat lucrurile? Adică, după ce ai înțeles cum funcționează lucrurile, noi, în interiorul nostru, să facem astfel încât să devenim suficient de conștienți, chiar și prin acte formale exterioare, care să ne ajute să creăm ceea ce dorim. Adică să nu așteptăm ca altcineva să facă lucrurile, pentru că în așteptare, restul universului ar putea să încerce să nu ne mai permită să facem ceea ce vrem să obținem. Atunci, să facem ceva foarte frumos. Să fim activi și în asta să manifestăm atât în interior, în Triade Color Testul nostru, cât și în exterior, prin acțiuni și cuvinte, dar însă sunt valabile doar pentru noi. Nu opere prozaice, care nu folosesc la nimic, ci să ne comportăm cum credem că trebuie să se comporte toată lumea. Asta înseamnă să faci. "

"Diferența este legată tocmai de dificultatea de a înțelege ce diferență există între entropia S și ΔS . Adică diferența de entropie. Pe când entropia absolută, S , este Conștiința... Conștiința este mereu aceeași. Nu se schimbă niciodată, la fel ca entropia universului, care este mereu zero. ΔS este conștientizarea Conștiinței, adică să știi exact cine ești. Ca și când aș avea 100 de milioane în bancă, dar nu știu că îi am. Cele 100 de milioane sunt entropia, Conștiința, însă conștientizarea mea este zero. Și atunci, într-un context global, universul este doar o oglindă virtuală a unei creații de-ale noastre. Acesta evoluează, dar nu pentru că evoluează. Evoluează pentru că noi, secundă după secundă, îl creăm într-un mod mai conștient și ne apare diferit de cel pe care l-am creat cu cinci secunde înainte. Deci, universul este absolut static. Nu universul se schimbă, ci conștientizarea pe care noi o avea față de el. "

"Da. Totul este legat de conștientizarea pe care noi o avem cu privire la universul nostru. Din acest punct de vedere, dacă eu am o conștientizare X , cred că Pământul este plat. Dacă am o conștientizare Z , cred că Pământul este cubic. Conștientizarea este legată de capacitatea pe care eu o am de a crea universul, așa cum eu cred că trebuie să fie creat. Deci, în esență, cei care cred că Pământul este plat, sunt subiecți care au o conștientizare diferită de cea pe care aș putea să o am eu, eu necrezând în acest lucru. Aici nu se face o diferențiere între o conștientizare mai bună și una mai rea, pentru că mai bun și mai rău sunt concepte duale. Se vorbește de diferențiere. Ceea ce văd eu este faptul că în

esență, conștientizarea unuia care crede că Pământul este plat, este foarte săracă din punct de vedere științific. Să zicem clasa a III-a ? Asta nu înseamnă că cel care a făcut o facultate a înțeles mai mult, pentru că nu asta înseamnă. Marea majoritate a colegilor mei are o conștientizare de clasa a II-a. Spun asta imediat. Însă acest lucru are de-a face cu propria conștiință. În interiorul său, dacă unul nu știe să facă o măsurătoare, nu știe ce este o măsură, dar crede în mod eronat că măsura este altceva, chiar crede că tot ce zboară se mănâncă, așa cum le spuneam noi studenților. Și atunci, înainte să se vorbească despre Pământul plat, trebuie să ne punem de acord în legătură cu modul în care să măsurăm lucrurile. Și asta, în acest context, îl face pe cel care crede că Pământul este plat, să înțeleagă că ideea sa de măsură, adică de observare a fenomenului fizic, este cu totul în aer. Nu este un păcat pentru nimeni. Eu nu cred nici măcar că pământul este rotund. În opinia mea modestă, eu cred că universul este o hologramă plată, extrudată pe axa energiei. Și sunt de acord cu fizica cuantică modernă și astrofizica. Deci, cred că în interiorul inconștientului profund al celui care crede că Pământul este plat, care, la fel ca noi toți, este creator al universului, este această informație, și anume aceea că universul total este plat, dar nereușind, din lipsă de instrumente științifice, să scoată la lumină acest concept cu formule matematice, face cumva la fel cum face Ighina, care, neavând nicio noțiune de matematică, arunca niște concepte matematice cu adevărat nebunești, care nu aveau nicio șansă să existe. Însă, în interiorul său era ceva. Nu iese fum fără foc. Dar interpretarea propriei conștientizări este, în cazul celor care cred că Pământul este plat, departe de realitatea reală a fenomenului fizic. Deci, nu este important să stabilim dacă Pământul este sau nu plat. Important e să determinăm gradul pe conștientizare pe care îl are unul care crede că Pământul este plat. Și atunci, poți descoperi că gradul de conștientizare este foarte scăzut. "

"Conform unei ipoteze personale, întărită și de lucrările lui Popp și ale altora, dacă există antifotonii, există și antibiofotonii, unde prin biofoton se înțelege un foton cu energie joasă, vizibil în câmpul infraroșu. Biofotonul are o caracteristică, cea de a avea o energie joasă. Antibiofotonul are o antienergie joasă și, dacă interacționează cu materia, ar putea transporta materia înapoi în timp, pentru că antifotonii merg înapoi în timp, conform fizicii cuantice. Dificultatea constă exact în faptul că un antifoton să interacționeze cu materia, pentru că elicitatea sa îi interzice asta. Fotonii interacționează cu materia, antifotonii cu antimateria. Foarte bine. Însă, în termeni de probabilitate, există o probabilitate scăzută ca un antifoton cu energie scăzută să poată interacționa cu materia. În acel moment este clar că doar fotonii cu energie joasă vor da niște

rezultate. Fotonii cu energie înaltă nu vor da nici un rezultat. Asta și relaționat de un principiu care se numește Legea Weber-Fechner, o lege pe care se bazează toată biofizica modernă, în care se susține că noi resimțim niște variații mici de energie, pe când variațiile mari de energie nu conțin informații, pentru că conțin toate informațiile. Și atunci, organismul nostru nu știe să facă diferența. Pe când, cu fotoni și antifotoni cu energie joasă, informația legată de acești fotoni, este adevărat că este mică, dar are o posibilitate mai mare de a interacționa, și, deci, de a crea acel ceva prin care duci un țesut bolnav înapoi în timp și să-l însănătoșești. Însă în această trecere, există mereu o problemă, care este problema de conștientizare. Dacă eu reușesc să fac asta, și în unele cazuri se pare că chiar au reușit, problema este: Având în vedere că eu m-am îmbolnăvit, pentru că eu sunt creatorul bolii mele, ce conștientizare am în legătură cu boala mea, pentru că dacă nu am nicio conștientizare, nu pot avea conștientizarea să mă însănătoșesc. Mă las vindecat de o mașină, dar peste zece zile îmi va veni o altă boală, în altă parte, pentru că boala este ca o întrebare la care se așteaptă un răspuns și doar Conștiința mea îmi poate da acest răspuns, nu o mașină. Nu pot să-i încredințez mașinării și tehnologiei vindecarea mea, decât pentru perioade scurte de timp, pentru că altfel, entropia va face astfel încât eu să mă îmbolnăvesc și mai grav. "